

faktisk har en voksende tillid til AF, og det ville det ikke have, hvis den ikke kunne administreres.

Jeg vil også nævne et andet tal. Et af de mest succesrige arbejdsmarkedspolitiske redskaber, vi har i dag, er jobrotationsordninger. Folk, der er i beskæftigelse, går i uddannelse, og ledige kommer ind og får arbejde i den tid. Der er 29.700 i jobrotationsordninger i dette øjeblik, og ingen af dem er kommet i sving uden AF's aktive og positive medspil.

Det er endnu et eksempel på, at AF faktisk gør det ganske godt, og derfor er der ingen som helst grund til denne generelle mistænkeliggørelse af AF-systemet, som de herrer Kim Behnke og Helge Sander godt vil bruge dette lovforslag – som de så i øvrigt er enige i, kan jeg forstå – til at fremmane.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hverken jeg eller Fremskridtspartiet mistænkeliggør i den forstand arbejdsformidlingen. Det, vi bare har erkendt, er, at arbejdsformidlingen har sit incitament skruet forkert sammen. Arbejdsformidlingen får flere ressourcer, flere penge, flere bevillinger, jo flere arbejdsløse der er, mens det, man burde have, var et system, hvor arbejdsformidlingen blev honoreret for at sende folk i arbejde og ikke for at have folk ventende på at få arbejde.

Det foranlediger mig så til også at tage fat i en af de bemærkninger, ministeren gjorde, nemlig om, at hvis der foregår snyd, er det, fordi den enkelte, f.eks. en arbejdsløs, samtidig har arbejde, driver egen virksomhed ved siden af, eller hvad der nu har været af eksempler. Ministeren bruger så anledningen til at frikende arbejdsformidlingen for nogen sinde at være anledning til, at der foregår et misbrug.

Dér er jeg nødt til at gøre opmærksom på, at det ikke er den erfaring, vi har. Vi har fået ganske mange henvendelser fra folk, som har undret sig over, at når de blev tilsagt til at komme til f.eks. disse ordninger, hvor der skulle laves handlingsplaner osv., har de fået at vide, at de skal være et hold på 12, 13, 14 stykker. Den første gang møder de alle op, allerede anden gang er det kun en håndfuld, der møder op, og inden det pågældende programforløb er færdigt, sidder der én eller to tilbage, og de føler sig groft og grundigt til grin.

Derfor retter de selvfølgelig henvendelse til f.eks. Fremskridtspartiet og spørger, om det virkelig kan være rigtigt, at de, der kommer hver eneste gang, selvfølgelig får deres dagpenge, men at de, der bliver væk, også får deres.

Det har jeg før rejst i et § 20-spørgsmål til ministeren, og svaret var klart og utvetydigt, at for at være dagpengeberettiget skal man også følge de programmer, der bliver lagt. Så må det altså være medarbejderne i arbejdsformidlingen, der har ansvaret for, at de pågældende ikke bliver trukket i dagpenge, og at der ikke bliver ført den fornødne protokol over, om folk giver fremmøde.

Derfor er der ikke grund til at glorificere arbejdsformidlingen, og det tror jeg heller ikke den selv er interesseret i.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Arbejdsministeren forsøgte at ironisere lidt over lovforslaget og begyndte at gennemgå det bl.a. med henvisning til, at det var en del af finanslovaftalen. Jeg skal bare sige til arbejdsministeren, at hvis arbejdsministeren har glemt det, så var det rent faktisk mig, der overbragte arbejdsministeren dette forslag på vegne af Venstre og Det Konservative Folkeparti, så jeg kender udmærket forslaget.

I øvrigt har jeg slet ikke grund til at tale om en generel mistænkeliggørelse, tværtimod synes vi, det vil være en fordel, at vi kom ud over disse forskellige eksempler, som bl.a. hr. Kim Behnke kom med, og derfor har vi netop i dag understreget det, der er det allervæsentligste at sige til regeringen om forslaget, nemlig at man også burde have taget arbejdsformidlingen med, når man nu laver denne tilsynsenhed. Jeg kender godt de forhold, der er gældende i systemet med hensyn til den statslige administration, men det er befolkningen og for så vidt også Venstre ligeglade med. Det, vi må have bragt på bane, er en ordning, således at tingene fungerer, og jeg glæder mig over de smukke tal over alle de job, der bliver formidlet, men jeg må sige til arbejdsministeren, at disse statistikker nogle gange må tages med et gran salt.

F.eks. har jeg en privat oplevelse. Jeg havde en privat annonce i Herning Folkeblad. Samme eftermiddag bliver jeg ringet op af arbejdsformidlingen, om de måtte slå den op ude i deres jobcenter, og det fik de lov til. Så ringede de 8 dage senere og spurgte, om jobbet var blevet besat. Så sagde jeg, at det blev det 5 minutter